És un perill per a la nova esquerra tolerant que Barcelona sigui capital?

written by Harry Haller | 24 de maig de 2019

Ara que falten poques hores perquè s'obrin els col·legis electorals de Barcelona, és d'esperar que es calmin els nervis que progressivament s'han anat encomanant en la contesa municipal.

Uns nervis que han contaminat altaveus mediàtics com els d'aquesta esquerra professionalitzada que governa, gairebé sense oposició, a Barcelona d'ençà de l'advenimentdel Règim del 78, i que en alguns casos han propiciat titulars i continguts a l'altura de la pitjor premsa unionista, amb mètodes de desqualificació, etiquetatge i tergiversació que ens són familiars.

Si la candidatura de Barcelona És Capital entra amb força a l'Ajuntament de BCN, sens dubte serà un èxit per haver patit en carn pròpia els efectes de la manipulació informativa, fins i tot del buit de tot l'*establishment* de la partitocràcia catalana.

Intolerant, etnicista, xenòfob, ultraliberal: no fa gaire era l'electe president Torra qui patia la salva de benvinguda de l'unionisme espanyol combinada amb el foc amic d'una esquerra catalana autodefinida com a tolerant, plural i oberta. Una esquerra que en aquestes municipals, i sense cap recança, ha continuat amb els vells esquemes a l'hora de confeccionar les candidatures, en lloc de prendre nota i fer primàries obertes.

Una nova esquerra que dona la impressió que vol passar pàgina del primer d'octubre i del mandat que se'n deriva, i que no li ve de gust caracteritzar Barcelona del que és, és a dir la capital d'un país ocupat, i que, per tant, un a un, renuncia a conquerir els espais que l'Estat espanyol té tancats a pany i forrellat i que malmeten les possibilitats de creixement de la ciutat. Així que el millor és descartar d'entrada pactes municipals entre forces polítiques independentistes i republicanes, no fos cas que algú altre es molestés.

Denunciar aquest estat de coses sembla que ara està de moda entre la gent neoliberal, maleducada, masclista, si és que no directament xenòfoba, i qui millor que aquesta nova esquerra sense complexos per denunciar-ho?

Així, doncs, votem tots aquest diumenge amb la pinça al nas i renunciem al foc nou, al foc de gent que el

maig del 68 no podia albirar d’entrar a l’Ajuntament de BCN simplement perquè encara no havia nascut.